

DOCZYTAĆ SIĘ (19) *vb pf*

się (15), sie (4).

Teksty nie oznaczają ó; obie samogłoski jasne.

inf doczytać się (11). ◊ *praet 3 pl m pers* doczytali się (1). ◊ *fut 2 sg* doczytâsz się (5). ◊ *3 sg* doczytâ się (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

Wyczytać, czytając dowiedzieć się; legendo cognoscere, lectione assequi Cn [w tym: czego (16)] (19): [prosi pisarz] prawdy oŧtréy y łzczyréy/ ábyŧ fye thu doczytâć nádziéwał. OrzQuin A2.

doczytać się z czego (3): Wiedzą to IchM czyŧcie, bo tego łacno się doczytâć z Pisma ŧwiétego *DiarDop 102; GliczKsiqż I2v; CzechEp 363.*

doczytâć się o czym (1): Litániey wżywano/ ále y przed dwunaŧciâ fet lát [...] iáko fię o tym v onegoż łámego Epist: 63. doczytâłz. *LatHar 172.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (2): *GliczKsiqż I2v;* znać iże fię przeciwnicy nie doczytáli/ co dáley łtoi. *NiemObr 76.*

W połączeniu z okolicznikiem miejsca [w tym: u kogo (4), w czym (4)] (8): *NiemObr 115;* Doczytâłz fię ich [Śiedm uczynków miłosiernych] v Máttheuŧzá S we dwudziétych y piątym. *LatHar + + +;* Bo połpolicie miefiâćá Grudniâ Kápłany ŧwiécono/ iáko fię nie trudno tego w hiłtoryách Koŧcielnych doczytâć. *LatHar 124, +2v, +8, 109, 172, 493.*

W charakterystycznych połączeniach: doczytâć się łacno (2), nietrudno, snadnie (2); doczytâć się prawdy; doczytâć się z pisma, z nauki.

Zwrot: »doczytâć się (nie) moc« (8): Iełliŧcie fie tego doczytâć niemogli/ łłuchayćiefz co Auguŧtyn ŧ. piłze *WujJud 200v, 141; SkarJedn 361;* rad bym o tym wiedział: bom fię ia ielzche tego z ich piłm doczytâć nie mogli. *CzechEp 363; NiemObr 115;* będziefcie fię mogli łacno doczytâć tego wżyłtkiego/ co fię tu krotko powiedziało ná przelłtrogę wálżę. *ReszPrz 103; WerKaz 294; WujNT 629.*

Szereg: »doczytâć się i nauczyć« (1): Nie potrzebneć to łwary/ w ktorych fię ludzie kocháią/ okołó wyznánia wiáry Chriŧtyánłkiey/ ktorego fię łnádnie káždy w piłmie ŧ. doczytâć y nauczyć może. *NiemObr 115.*

Formacje pochodne cf CZYŚĆ.